

Štefan Paulov: Druhé kolo prezidentských volieb: Výhry, prehry a misa šošovice.

- editor007 | 14. dubna 2024

SLOVENSKO: Pred necelými dvoma týždňami som analyzoval I. kolo prezidentských volieb, teraz Vám ponúkam svoj pohľad na výsledky II. kola.

Obaja kandidáti na post hlavy štátu neboli len politickí kandidáti. Boli aj vlajkonosičmi istého názorového prúdu, istého životného kréda a istej životnej filozofie. Z tohto pohľadu boli tieto prezidentské voľby výnimočné a bezprecedentné, pretože z hľadiska teórie riadenia sociálnych supersystémov sa jednalo o súboj na najdôležitejšej, prvej priorite a to priorite filozofickej a ideologickej.

Svoj rozbor začnem porazeným kandidátom: Ivan Korčok, ako kandidát na post prezidenta bol čisto marketingový produkt. Lobbyistická skupina, pozostávajúca z politikov a finančno-ekonomických oligarchov, domácich aj cudzokrajných, si ho vytipovali ako svojho človeka na tento post. V jeho osobe bola pred hotovú vec postavená aj bratislavská „kaviareň“, pozostávajúca z blazeovaných, nafúkaných umelcov, spisovateľov, hercov a iných celebrit, ktorí seba samých pokladajú za osobnosti. Títo Ivana Korčoka akceptovali len s potichu zaťatými zubami. Museli ho však akceptovať, pretože bol kandidátom bratislavského „hlbokého štátu.“ Postupne ho ale začali aktívne podporovať a Korčokovi marketeri a projektoví manažeri ho nimi obklopili. Voliča však tieto tváre dostatočne neoslovili.

Politici, ako Mikloš a Dzurinda v Korčokovom úzkom okolí boli zjavnou chybou, ich návrat si v Slovensku skutočne prakticky nikto neželá. Takisto agresívne vyjadrenia Grohlinga, Kolíkovej, Šimečku a Matoviča boli jednoznačné v tom zmysle, že Korčok na prezidentskom poste bude mať za úlohu zorganizovať Majdan, politický prevrat so zvrátením výsledkov parlamentných volieb. S tým má Slovensko svoje skúsenosti: V r. 1946 voľby na Slovensku vyhrala demokratická strana, ale českí komunisti svojím víťazstvom v Čechách zariadili prevzatie moci na Slovensku komunistami a znegovali víťazstvo demokratickej strany. Slováci dodnes, aj po desaťročiach, na to spomínajú v zlom, hovoriac, že Slovensko je jediné na svete, kde komunizmus prišiel zo západu, totiž z Prahy. Druhý podobný palácový prevrat zorganizoval prezident Kováč v r. 1994 so zvrhnutím vlády Vladimíra Mečiara. Tieto historické skúsenosti v povedomí a podvedomí Slovákov určite pracovali a masovou účasťou ukázali, že nestoja o ich reprízu. Prečo ale deep state nedal do Korčokovho okolia iné, kvalitnejšie tváre?

Jednoducho preto, že ich niet. Bratislavský deep state trpí vážnym nedostatkom kvalitného intelektu. Tá intelektuálna úbohosť priam kričí z mejnstrímových tlačných médií, z mediálnych vyjadrení v televíznych diskusiách všelijakých mimovládkarov, analytikov, prognostikov, aktivistov, politológov a im podobných. Bratislavský deep state nemá kvalitných ľudí. Niet lepšieho dôkazu ako to, že stále musia vyťahovať Mariána Leška, za vyše 30 rokov nenašli za neho náhradu, stále nič lepšie nemajú. Bolo tým poznačené aj posledné rozlúčkové vystúpenie Ivana Korčoka. To malo svoju presnú réžiu, nebolo tam nič spontánne, aj záverečná gýčová scéna s rodinou na pódiu bola naaranžovaná ako kontrast k víťazovi volieb, čistá intelektuálna úbohosť. Aký bude Korčokov ďalší osud? Deep state ho už nepotrebuje a deep state obyčajne druhú šancu nedáva. Ministerstvo zahraničných vecí, kde zrejme má Korčok stále pracovný pomer, jeho diplomatické skúsenosti možno plne využije a pošle ho na zodpovedný diplomatický post niekam do Mongolska, Severnej Kórey, alebo rovníkovej Afriky.

Peter Pellegrini, víťaz volieb: Ľudia pochopili, že filozofia voľby menšieho zla je nesprávna, pretože

nikdy nebudeme mať možnosť voľiť absolútne dobro. Každé voľby sú vždy kompromisom, či už ide o voľby starostu malej obce, alebo prezidenta štátu. Toto určite prispelo k vysokej volebnej účasti. Peter Pellegrini vyhral v siedmich krajoch z ôsmich a v 68 okresoch zo 79. Pellegrini prehral len v kraji Bratislava, v ostatných krajoch zvíťazil. Zo 79 okresov prehral vo všetkých siedmich bratislavských, avšak mimo kraja Bratislava prehral len v štyroch okresoch: Dolný Kubín, Poprad, Prešov a Košice. Čo viac si priaznivci Petra Pellegriniho môžu priať? Takýto pohľad na volebnú mapu silne spochybňuje omieľanú mantru o fatálnom rozdelení slovenskej spoločnosti. Slovenská spoločnosť sa v týchto voľbách zjednotila a Bratislava sa od Slovenska odtrhla. Sedem bratislavských okresov kopírovalo Bratislavu, pretože ich obyvatelia gravitujú k Bratislave svojou prácou, svojim zamestnaním a svojimi sociálnymi väzbami. Keď som po prvom kole napísal, že Peter Pellegrini by v Bratislave prehral aj keby proti nemu kandidovalo vrece zemiakov, viacerí mi vytkli, že to bolo cynické. Možno áno, bohužiaľ platí to aj po druhom kole. Nie je to ale chyba Petra Pellegriniho, ani jeho nedostatok, je to chyba a zlyhanie Bratislavy, ktorá sa očividne postavila proti celému štátu. Je otázka, či je Bratislava schopná sebareflexie.

Mne z týchto volieb vyplynuli nasledujúce závery:

- 1/ Slovensko sa v týchto voľbách zjednotilo, ako už dávno nie.
- 2/ Slovensko v týchto voľbách zdvihlo hlavu.
- 3/ Tieto voľby boli najväčšou porážkou bratislavského deep state za celú existenciu Slovenskej republiky, pretože voliči odmietli jeho filozofiu konfrontácie.
- 4/ Slovensko odkázalo Európskej únii, že sa nedá kúpiť za misu šošovice.
- 5/ Tieto voľby ukázali, že Slovensko nechce nikam patriť, ale že Slovensko chce niekým byť. Tento posledný záver je určite najdôležitejší.

AUTOR: Štefan Paulov